

25 de novembre - Dia Internacional contra la violència de gènere

El 25 de novembre de 1961 les tres germanes Mirabal van ser assassinades. El poble de la República Dominicana sofria una de les dictadures més brutals de l'Amèrica Llatina a mans de Rafael Trujillo. La família Mirabal lluitava per les llibertats democràtiques.

Les dones feministes llatinoamericanes i del Carib, en la seva primera trobada el 1981, van proposar aquesta data, en memòria de les germanes Mirabal, per celebrar el Dia Internacional contra la violència vers les dones.

El dia de la seva mort s'ha convertit en el de la denúncia de la violència que pateixen tantes dones d'arreu del món. En aquest dia s'uneixen milers de persones per reivindicar un món més just, lliure de discriminació i sense violència.

A partir de la Conferència de Beijing l'any 1995, el fenomen de la violència contra les dones o violència de gènere ha estat reconegut internacionalment com un problema social i ha adquirit una definició clara en el context dels drets humans i de la igualtat entre homes i dones però no va ser fins el 17 de desembre de 1999 que, a través de la resolució 54/134, l'Assemblea General de les Nacions Unides va declarar **el 25 de novembre, Dia Internacional de l'eliminació de la violència contra les dones**.

Al nostre país són moltes les dones que cada any perden la vida víctimes de la violència masclista. Segons les estadístiques de l'Institut de la Dona, a Espanya entre el 2000 i el 2004, 309 dones van perdre la vida en mans dels seus propis marits, promesos o excompanys.

Calia, doncs, abordar aquest greu problema de forma global. Com a resposta a aquesta necessitat sorgeix la llei orgànica 1/2004 de "Mesures de Protecció Integral contra la violència de gènere".

Aquesta realitat social justifica una atenció especial i integral de les dones maltractades, així com el desenvolupament de polítiques de caràcter preventiu per tal d'acabar amb aquesta xacra social.

Les germanes Mirabal

ACTIVITAT 25 novembre

MATERIAL ALUMNAT

La vostra tasca consistirà a:

1. Llegir la biografia de Pàtria, Minerva i M. Teresa Mirabal.
2. Esbrinar en quins anys i quines entitats decideixen que el 25 de Novembre se celebri el dia internacional contra la violència a la dona.
3. Comentar els següents drets:
El dret de tota dona lliure de la violència inclou, entre altres:
 - El dret de la dona a ser lliure contra tota forma de discriminació.
 - El dret de la dona a ser valorada i educada lliure de patrons de comportament i pràctiques socials i culturals basades en conceptes d'inferioritat i subordinació.
4. Buscar fotografies de les germanes Mirabal i pensar alguna frase per posar-la com a peu de fotografia.
5. Per acabar, descobrir quin significat té la paraula "papallona", en la vida d'una de les tres germanes que estem estudiant.

Metodologia:

1. El treball es realitzarà per grups mixts de tres persones.
2. Amb la informació llegida, les fotografies buscades i amb els comentaris que heu pensat, heu d'elaborar una presentació en diapositives.
3. El dia 25 de Novembre cada grup ha de fer una exposició davant la resta de la classe per explicar allò que ha après.
4. Acabarem compartint el nostre treball; per això, aquestes presentacions es penjaran a la pàgina web de l'institut i algunes es visualitzaran a la pantalla del vestíbul.

A les pàgines següents tenim la informació necessària per fer les esmentades presentacions.

Si teniu temps i us ve de gust ampliar o millorar el vostre treball, podeu visitar aquests enllaços:

- Què va passar el 25 de Novembre de 1961?
(<http://www.modemmujer.org/251103/mainframe.htm>)
- Dones en xarxa
- Educació en valors: <http://www.educacionenvalores.org/>

Aquí visita les seccions:

Dia internacional de la lluita contra la violència de gènere:

http://www.educacionenvalores.org/article.php3?id_article=371

Educació de les nenes:

http://www.educacionenvalores.org/rubrique.php3?id_rubrique=1

Coeducar a Internet:

http://www.educacionenvalores.org/article.php3?id_article=360

DOSSIER INFORMATIU

I. INTRODUCCIÓ. LES MIRABAL

Les Mirabal eren quatre germanes que vivien en una ciutat de la República Dominicana anomenada Salcedo durant l'era del dictador Rafael Trujillo. Tres d'elles –Minerva, Pàtria i Maria Teresa– van ser assassinades per homes de Trujillo per la seva participació en un intent per derrocar el seu govern feixista. La germana supervivent, Bèlgica (més coneguda amb el nom de Dedé), viu encara a Salcedo, tenint cura del museu *Ojo de Agua* que commemora a les seves germanes. Les

germanes Mirabal, avui conegudes com heroïnes de la República Dominicana, han estat immortalitzades en poesia, literatura, art i fins i tot amb un dia internacional dedicat a elles.

Museu a Conuco, dedicat a les Mirabal

II. POLÍTICA A LA REPÚBLICA DOMINICANA (1930 – 1961)

Des del 1930 fins al 1961 el país va estar sota la dictadura de Rafael Leónidas Trujillo. El període en el qual aquest dictador va estar en el poder, va ser l'època més fosca de la història dominicana. Malgrat tot, el país va seguir vivint certa bonança econòmica gràcies a l'exportació de sucre, principalment als Estats Units. Després de l'eliminació del *Moviment 14 de Junio* (1959) i l'assassinat de les Hermanas Mirabal, el règim va començar a decaure ràpidament fins que Trujillo va ser assassinat el 1961.

III. LA INFANTESA DE LES GERMANES MIRABAL

Don Enrique i Doña Chea Mirabal

La família Mirabal-Reyes era una família benestant de Ojo de Agua, un poble de Salcedo. L'any 1923, Enrique Mirabal Fernández es va casar amb Mercedes Reyes Camilo (més coneguda pel pseudònim de Chea). Un any després va néixer Pàtria. Don Enrique, un hisendat i comerciant, va néixer en un poble de Santiago anomenat Temboril. Era l'amo de diverses propietats, a més d'una finca, una tenda i una factoria. Doña Chea era d'una família de classe mitjana de Salcedo. D'acord amb el costum dominicà, les quatre germanes Mirabal –Pàtria, Mercedes, Bèlgica Adela (coneguda amb el nom de Dedé), Minerva Argentina, i Maria Teresa– van ser criades no solament per la família directa, sinó també pels seus altres parents.

PÀTRIA MERCEDES MIRABAL

Pàtria va néixer el 27 de febrer de 1924, l'aniversari de la independència de la República Dominicana. Per aquesta raó, els seus pares la van anomenar "Pàtria". Quan tenia 14 anys, la van enviar a l'Escola Immaculada Concepció, una escola secundària catòlica a La Vega, amb les seves germanes Minerva i Dedé. Als 17 anys d'edat, es va casar amb Pedro González, un granger. Van tenir quatre fills: Nelson Enrique, Noris Mercedes, Raúl Ernesto, i Juan Antonio (qui va morir cinc mesos després del seu naixement). Per la seva participació en l'intent d'enderrocar Trujillo, el govern va confiscar la casa i propietats de Pàtria i Pedro. Tanmateix, Pàtria seguia recolzant la seva germana Minerva en els seus esforços contra el govern i s'oposava a Trujillo perquè estava preocupada pel futur dels infants del país.

MINERVA ARGENTINA MIRABAL

Minerva, nascuda el 12 de març de 1926, demostrava ja la seva intel·ligència als 7 anys, quan recitava els versos de poetes francesos. Als 12 anys d'edat, els seus pares la van enviar a la mateixa escola secundària que a les seves germanes Pàtria i Dedé. Es va graduar a l'any 1946 en Lletres i Filosofia. Li agradava escriure i llegir poesia, especialment la de Juan Pablo Neruda. Al desembre de 1949, Trujillo va manar que la portessin a la capital i que la detinguessin com a presonera al seu domicili amb Doña Chea, mentre que Don Enrique estava detingut a la *Fortaleza Ozama*.

Minerva va assistir a la Universitat de Santo Domingo, on va conèixer Manuel (Manolo) Tavárez Justo. Els dos es van casar el dia 20 de novembre de 1955 i se'n van anar a viure a Montecristi. Van tenir dos fills, Minu i Manolito. Algunes de les influències polítiques de Minerva provenien dels canvis en altres zones d'Amèrica Llatina, com el Moviment 14 de Juny, o la revolució a Cuba. Minerva admirava el revolucionari Fidel Castro i recitava les seves famoses paraules: "Condénme, no importa; ¡la historia me absolverá!".

MARIA TERESA MIRABAL

Maria Teresa, la més jove de les germanes Mirabal, va néixer el 15 d'octubre de 1936. Assistí a l'escola Inmaculada Concepción després que les seves germanes ja s'havien graduat. El 1954, es va graduar al Liceo de San Francisco de Macorís en matemàtiques i va seguir amb els estudis a la Universitat de Santo Domingo. El 14 de Febrer de 1958, es va casar amb l'enginyer Leandro Guzmán i el 17 de Febrer de 1959 va néixer la seva filla Jacqueline. Maria Teresa admirava Minerva i va involucrar-se en les activitats polítiques de la seva germana. El 12 de gener de 1960, la van detenir a la base militar a Salcedo, però la van deixar anar aquell mateix dia. Dos dies després, el 22 de gener, ella i Minerva van ser detingudes i portades a *La Cuarentena*, la cruel presó de tortura, i després foren traslladades a la presó *La Victoria*. Van deixar-les en llibertat el 7 de Febrer de 1960, però el 18 de març Maria Teresa i Minerva van ser arrestades novament i portades un altre cop a *La Cuarentena*. La seva condemna de cinc anys va ser rebaixada a tres anys en l'apel·lació. Les dues germanes van ser deixades en llibertat el 18 d'agost de 1960.

IV. LA PARTICIPACIÓ POLÍTICA DE LES GERMANES MIRABAL

El 1938, mentre Pàtria, Dedé i Minerva eren alumnes de l'escola secundària Inmaculada Concepción, Minerva començà a involucrar-se en moviments secrets per enderrocar el govern del general Trujillo. A la dècada de 1940 va conèixer Pericles Franco Ornes, fundador del partit socialista popular. Ornes era conegut com anti-trujillista i l'havien detingut diverses vegades per les seves activitats polítiques. Altres influències sobre Minerva foren la literatura d'esquerres i les emissores interceptades il·legalment de Cuba i Venezuela que parlaven de la situació de la República Dominicana.

TROBADA AMB EL GENERAL

El 12 d'octubre de 1949, Trujillo va celebrar una festa a la seva mansió a San Cristóbal. Era per a commemorar el descobriment de les Amèriques per Colón i per a honorar la gent de la província d'Español. La família Mirabal va rebre la seva invitació

directament d'Antoni de la Maza, el governador de Moca i de Juan Rojas, senador de la província d'Español.

Els qui van assistir a la festa van ser Don Enrique Mirabal, Pàtria, el marit de Pàtria, Pedro González, Minerva, Dedé i Jaime Fernández, marit de Dedé. La festa era a l'aire lliure i va ser interrompuda per una tempesta. Amb el caos del xàfec els Mirabal van aprofitar l'ocasió per marxar de la celebració.

Aquesta "falta de respecte" va molestar Trujillo (ja que no estava permès que ningú marxés d'una festa abans que ell). El Jefe va ordenar que un dels seus homes avisés una comissaria perquè detinguessin el cotxe dels Mirabal, però ja era massa tard; el grup de Don Enrique ja havia fugit.

El governador Juan Rojas va suggerir que Don Enrique enviés un telegrama de desgreuge al dictador. Don Enrique ho va fer, però això no va apaivagar Trujillo. Al dia següent Don Enrique fou detingut a la capital de Santo Domingo (que tenia el nom de *Ciutat Trujillo* durant el seu règim). Minerva i Doña Chea van ser arrestades un dia més tard. Van passar la nit a l'Hotel Nacional. Cada dia portaven Minerva a la Fortaleza Ozama per interrogar-la sobre les seves activitats polítiques mentre Doña Chea estava a l'hotel. Els interrogatoris van ser conduïts per dos homes d'en Trujillo, Fausto Camaño Medina i Manuel de Moya. Van acusar Minerva de ser comunista i li van demanar que escrivís una carta de penediment a Trujillo. Ella s'hi va negar.

Unes amigues de Minerva – Violeta Martínez i Emma Rodríguez- foren detingudes pocs dies després. La família Mirabal tenia les seves connexions; amics i parents demanaren al germà de Trujillo que parlés amb el Jefe, i aviat Don Enrique, Doña Chea i Minerva foren alliberats.

Els anys 50

La seva llibertat va durar poc temps. Dos anys després els tres foren detinguts un altre cop i alliberats al cap de poc temps. La por constant i les detencions van anar minant la salut de Don Enrique, el pare de les Mirabal, que es va posar malalt i va morir el 14 de desembre de 1953. Quan Minerva estava a punt d'acabar els seus estudis a la Universitat, Trujillo va prohibir que ella continués assistint a classe a causa del tema de la seva tesi doctoral "El principi de la Irretroactivitat de les Lleis i la Jurisprudència Dominicana", en què defensava els drets humans i feia suggerències de canvis en el govern. Malgrat aquest obstacle, Minerva va tornar a la universitat i es va graduar el 1957. Allí també va conèixer Manuel Aurelio Tavárez amb qui es casaria.

Després d'un temps sense cap conflicte entre la família Mirabal i el règim de Trujillo, les germanes van poder viure vides una mica normals i començar relacions. Pàtria es va casar amb Pedro González, un granger, el 1941. Va abandonar els seus estudis per anar-se'n amb Pedro a viure a Conuco. Pel que fa a Minerva, que estava a Jaraboca ajudant el seu oncle amb la farmàcia, es va retrobar amb Manuel Tavárez (o

“Manolo”), amb qui tenia moltes coses en comú: ambdós eren anti-Trujillistes i ambdós desitjaven la llibertat i canvis socials. Minerva ja era coneguda com anti-trujillista i Manolo coneixia membres del Partit Socialista Popular. Minerva i Manolo es van casar el 1955. Mentrestant la més jove de les germanes, Maria Teresa, començava una relació amorosa amb Leandro Guzmán, enginyer i anti-trujillista també, amb qui finalment es va casar el 1958.

La dècada dels 60

A començaments de la dècada dels 60, el règim de Trujillo es trobava amb més i més desaprovació, ja que moltes persones dins i fora de la República Dominicana estaven denunciant aquell govern despòtic. Un dels crítics més aferrissats de Trujillo fou Ròmul Bétancourt, en aquell temps, president de Venezuela. Trujillo ordenà dos cops l'assassinat de Bétancourt, però ambdós esforços fracassaren. Això solament va servir per augmentar la crítica internacional, perdent el suport de molts països, un d'ells Estats Units.

Quan el món entrava en aquesta nova dècada, la joventut dominicana desitjava forts canvis polítics.

V. L'ASSASSINAT

L'any 1960, l'organització d'Estats Americans condemnà les accions del govern dominicà i envià uns representants a observar la situació a la Rep. Dominicana. Per aquesta raó, Trujillo ordenà que les dones detingudes a les presons fossin alliberades, incloent Minerva i M. Teresa Mirabal. Tanmateix, els seus marits restaren empresonats.

LA DECISIÓ DE MATAR LES GERMANES MIRABAL

Existien diverses circumstàncies que podien haver contribuït a la decisió de Trujillo de matar les germanes Mirabal. Elles representaven un perill per al seu règim perquè eren molt conegudes i admirades a tot arreu del país. No importa quants cops Trujillo les arrestava ni quantes de les seves propietats i possessions ell confiscava; Minerva, Pàtria i M. Teresa es negaven a deixar la seva missió de restaurar la democràcia i les llibertats civils a la nació. Se sabia que a Trujillo, un home casat, li agradava seduir a les noietes joves, fins i tot adolescents, i mantenia a diverses de les seves amants a les seves mansions per tot el país. A la celebració de 1949 a Sant Cristòbal, Trujillo fracassà en el seu intent de seduir Minerva.

ELS ASSASSINS

Trujillo havia de ser molt selectiu quan elegia els homes disposats a cometre un crim tan horrible. Va elegir els assassins en funció de les seves accions anteriors. Aquests homes foren Víctor Alicinio Peña Rivera i els següents membres de la policia secreta: Ciriaco de la Rosa, Ramon Emilio Rojas, Alfonso Cruz Valeria, i Emilio Estrada Malleta. Aquesta policia, anomenada Servei d'Intel·ligència Militar, o SIM, fou organitzat per Trujillo quan encara estava ascendint a l'escala militar de l'exèrcit.

La seva experiència amb soldats de la Marina dels Estats Units li havia ensenyat moltes estratègies d'intel·ligència militar. Trujillo havia format diverses agències que espiaven la ciutadania dominicana.

El 25 de novembre de 1960, tres de les quatre germanes Mirabal - Pàtria, Minerva i Maria Teresa – van viatjar a Puerto Plata al nord des de Salcedo amb el xofer Rufino de la Cruz per visitar els seus marits els quals estaven detinguts a La Cuarenta. Mentre viatjaven per la carretera Santiago-Puerto Plata, carretera que unia les dues ciutats, el seu Jeep va ser aturat pels homes de Trujillo.

Ciriaco de la Rosa, uns dels assassins, explica com van anar els fets (cf. *Enciclopedia Dominicana 1997 CD-ROM*):

"Després de capturar-los, els vam conduir a un lloc a prop de l'abisme on vaig ordenar a Rojas Lora que agafés pals i s'endugués una de les noies; va complir l'ordre immediatament i va portar una d'elles, la de les trenes llargues [Maria Teresa]. Alfonso Cruz va elegir la més alta [Minerva], jo vaig elegir a la més baixeta i grasseta [Pàtria] i Malleta va agafar el xofer, Rufino de la Cruz. Vaig ordenar a Perez Terrero que es mantingués a la vista per si s'aproximava algú que ens pogués descobrir. Aquella és la veritat del cas. Jo no volia enganyar a la justícia ni al poble. Vaig tractar d'evitar el desastre, però no vaig poder, perquè d'altra manera [Trujillo] ens hagués liquidat a tots".

D'aquesta manera, les germanes Mirabal i Rufino de la Cruz van ser copejats fins a la mort al costat d'una carretera entre Puerto Plata i Santiago. Pàtria tenia 36 anys, Minerva 34, i Maria Teresa 24. Aquest acte horrible sí que va tenir conseqüències fatals per a Trujillo; l'assassinat de tres dones indefenses era l'últim que la població dominicana podia suportar, i així va començar el final del règim de Trujillo.

VI. COMMEMORACIÓ

Literatura

El 1994 fou publicada la novel·la *En el tiempo de las Mariposas*, de Julia Alvarez. Alvarez, una escriptora dominicana, que va anar junt amb la seva família als Estats Units per fugir del règim de Trujillo. La seva novel·la, és el resultat d'un viatge a la República Dominicana i conté entrevistes amb persones que coneixien les Mirabal, fins i tot la germana supervivent Dedé, la qual explica la història de les germanes a través de la ficció històrica.

Pedro Mir, el poeta nacional de la República Dominicana, va néixer a San Pedro de Macorís el 1913. Després que les germanes Mirabal van ser assassinades, va escriure un poema anomenat *Amen de Mariposas* per honorar-les.

NOTÍCIES RECENTS

Links d'articles i notícies recents sobre les germanes Mirabal i la dictadura de Trujillo:

“Trujillo return in novel haunts Dominicans”

Article descrivint la reacció a la novel·la de l'escriptor peruà Mario Vargas Llosa sobre el règim de Trujillo, *La muerte del chivo*.

[Boston Globe article](#) (en anglès)

Memòries del Segle

“Els que van matar a Trujillo van ser valents, però no patriotes.”

<http://www.listin.com.do/./memo/grande6.htm>

Democracy NOW!

[Real Audio file](#)

Conversa amb Julia Alvarez, autora de *En el Tiempo de las Mariposas*, sobre les germanes Mirabal.

Adquirit des de:

<http://www.webactive.com/pacifica/demnow/dn970909.html>

Temps: 26:58.2 (en anglès)

The three Butterflies

Article sobre les germanes Mirabal i els seus efectes sobre les dones en la política dominicana avui en dia.

<http://jinx.sistm.unsw.edu.au/~greenlft/1996/228/228p20b.htm>

(en anglès)

Recordant a les Mirabal

Editorial sobre el aniversari de la mort de les Mirabal

<http://www.listin.com.do/251199/opinion.htm>

ALTRA WEBGRAFIA:

http://www.educacionenvalores.org/article.php3?id_article=486

http://www.juntadeandalucia.es/averroes/sanwalabonso/wqyct/mq_25nov/index.htm

La violència de gènere i les lletres de les cançons

Són diversos els exemples de cantants actuals que han volgut reflectir en les seves lletres un tema que és, desgraciadament, de màxima actualitat: la violència de gènere. Des de l'IES-SEP Guindàvols volem transmetre la nostra total repulsió vers qualsevol tipus de violència i recordar les víctimes que pateixen tot tipus de vexacions a diari en la nostra societat, ja que, malgrat la normativa legal, sovint es vulneren els Drets Humans i no es respecta el mandat constitucional que reconeix la igualtat de tothom davant la llei sense cap tipus de discriminació, ja sigui a través de la violència física: des d'una empenta intencionada o una bufetada fins l'assassinat; la violència emocional o psicològica: els insults, els menyspreus, les humiliacions o les amenaces; i, per acabar, la violència sexual, que consisteix en qualsevol contacte sexual no desitjat.

Aquí teniu un recull de cançons que aborden aquest tema, moltes d'elles proposades pels vostres propis companys i companyes de l'institut:

Relació de cançons

BEBE

Malo

Apareciste una noche fría,
con olor a tabaco sucio y a ginebra,
el miedo ya me recorría
mientras cruzaba los deditos tras la puerta.
Tu carita de niño guapo
se la ha ido comiendo el tiempo por tus venas,
y tu inseguridad machista
se refleja cada día en mis lagrimitas.

Una vez más no por favor
que estoy cansá y no puedo con el corazón,
una vez más no mi amor por favor
no grites que los niños duermen.(x2)
Voy a volverme como el fuego,
voy a quemar tus puños de acero
y del moraó de mis mejillas
saldra el valor pa' cobrarme las heridas.

ESTRIBILLO

Malo, malo malo eres,
no se daña a quién se quiere ¡no!
Tonto, tonto tonto eres,
no te pienses mejor que las mujeres.(x2)

El día es gris cuando tu estás
y el sol vuelve a salir cuando te vas,
y la penita de mi corazón
yo me la tengo que tragar con el fogón.
Mi carita de niña linda
se la ha ido envejeciendo en el silencio
cada vez que me dices ¡puta!
se hace tu cerebro más pequeño.

Una vez más no por favor
que estoy cansá y no puedo con el corazón,
una vez más no mi amor por favor
no grites que los niños duermen.(x2)
Voy a volverme como el fuego,
voy a quemar tus puños de acero
y del morao de mis mejillas
saldrá el valor pa' cobrarme las heridas.

ESTRIBILLO

Malo, malo malo eres,
no se daña a quién se quiere ¡no!
Tonto, tonto tonto eres,
no te pienses mejor que las mujeres.(x2)

Voy a volverme como el fuego
voy a quemar tus puños de acero
y del morao de mis mejillas
saldrá el valor pa' cobrarme las heridas.

ESTRIBILLO

Malo, malo malo eres,
no se daña a quién se quiere ¡no!
Tonto, tonto tonto eres,
no te pienses mejor que las mujeres.(x2)

Malo, malo malo eres
malo eres porque quieres
Malo, malo malo eres
no me chilles que me duele
Eres débil y eres malo
y no te pienses mejor que yo ni que nadie.
Y ahora yo me fumo un cigarrito,
y te hecho el humo en el corazoncito. Porque malo, malo malo eres ¡tú!
Malo, malo malo eres ¡si!
Malo, malo malo eres ¡siempre!
Malo, malo malo eres.

BEBE

Ella

Ella sa cansao de tirar la toalla
se va quitando poco a poco telarañas
no ha dormido esta noche pero no está cansada
no mirao ningún espejo pero se siente to' guapa

Hoy ella sa puesto color en las pestañas
hoy le gusta su sonrisa, no se siente una extraña
hoy sueña lo que quiere sin preocuparse por nada
hoy es una mujé que se da cuenta de su alma

Hoy vas a descubrir que el mundo es solo para ti
que nadie puede hacerte daño, nadie puede hacerte daño
Hoy vas a comprender
que el miedo se puede romper con un solo portazo.
Hoy vas a hacer reir
porque tus ojos se han cansado de ser llanto, de ser llanto...
Hoy vas a conseguir
reírte hasta de ti y ver que lo has logrado que...

Hoy vas a ser la mujé
que te dé la gana de ser
Hoy te vas a querer
como nadie ta sabio queré
Hoy vas a mirar pa'lante
que pa atrás ya te dolió bastante
una mujé valiente, una mujé sonriente
mira como pasa

Hoy nació la mujé perfecta que esperaban
ha roto sin pudores las reglas marcadas
Hoy a calzado tacone para hacer sonar sus pasos
Hoy sabe que su vida nunca mas será un fracaso

Hoy vas a descubrir que el mundo es solo para ti
que nadie puede hacerte daño, nadie puede hacerte daño
Hoy vas conquistar el cielo
sin mirar lo alto que queda del suelo
Hoy vas a ser feliz
aunque el invierno sea frío y sea largo, y sea largo...
Hoy vas a conseguir
reir tanto de ti y ver que lo has logrado...

Hoy vas a descubrir que el mundo es solo para ti
que nadie puede hacerte daño, nadie puede hacerte daño
Hoy vas a comprender
que el miedo se puede romper con un solo portazo.
Hoy vas a hacer reir
porque tus ojos se han cansado de ser llanto, de ser llanto...
Hoy vas a conseguir
reir hasta de ti y ver que lo has logrado ohhhh...

ANDY Y LUCAS

Y en tu ventana

Es que ella no sabe lo que es el amor
solo sabe de golpes y de desolación.
En su cara refleja la pena y el dolor
y es que ella, ella ...

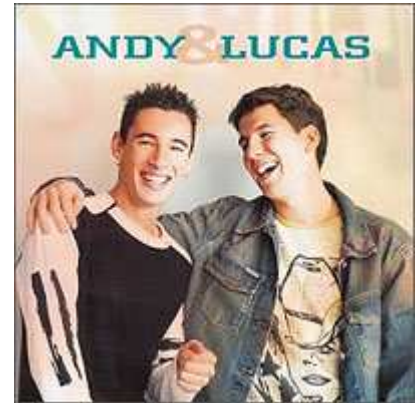
no conoce aquel hombre que un día la enamoró
duele más el sufrimiento que cualquier maratón.
se refugia en su alma de cualquier chaparrón
y es que ella, ella...

y en tu cocina tan prisionera de tu casa
en la cocina donde los días pasaran como rutina
donde su siesta es la paz de tu armonía

y en tu ventana gritas al cielo pero lo dices callada
no vaya a ser que se despierte el que maltrata
cada sentido y cada gesto de tu alma.

Lo que daría yo
por cambiar su temor por una estrella
donde sin golpes viviera ella sola
lo que daría yo
por parar su reloj en madrugada
pa que durmiera tranquila y sola.

De verse sola perdía en el infierno
con lo calentito que se esta allí en invierno
pero prefiere mil veces sus sueños
antes de verse sola en sus adentros.

AMARAL

“Salir corriendo”

Nadie puede guardar todo el agua del mar,
en un vaso de cristal.

¿Cuántas gotas tienes que dejar caer,
hasta ver la marea crecer?

¿Cuántas veces te ha hecho sonreír?

Ésta no es manera de vivir.

¿Cuántas lágrimas puedes guardar en tu vaso de cristal?

(estribillo)

Si tienes miedo, si estás sufriendo,
tienes que gritar salir, salir corriendo.

¿Cuántos golpes dan las olas, a lo largo de un día, en las rocas?

¿Cuántos peces tienes que pescar para hacer un desierto del
fondo del mar?

¿Cuántas veces te ha hecho callar?

¿Cuánto tiempo crees que aguantarás?

¿Cuántas lágrimas vas a guardar, en tu vaso de cristal?

REINCIDENTES

Ay Dolores

Las diez menos cuarto en el reloj
la noche abre su puerta en tu cabeza.
En la tele un culebrón, la comida en el salón
Esperando una sonrisa, un te quiero, una caricia
Las llaves tornan gris tu habitación
Entrando con el odio tras sus ojos
Ya no tienes su calor, el alcohol es su sabor
Empezando con reproches, los insultos, el desprecio
Y ahora no tienes nada que decir
Ya no se si soy mujer o soy una mierda
Sumida en la sinrazón, despojada del valor
Víctima de su miedo, del fracaso, de sus celos
Ay! Dolores, los palos en tu espalda
La tortura en tu mente
Ay! Dolores, con el silencio de la sociedad
Lunes, martes, miércoles, y otra vez
La vida se te escapa entre tus dedos
Hundida en el qué se yo, destrozada en el sillón
Con la cara hinchada por algo más que la tristeza
Pero ya es la hora de que todo vaya bien
Volar sin alas, sentir que ya eres libre
Soñar con el príncipe azul, gozar de lo que eres tú
Rompiendo las cadenas con que la sociedad te atrapa
Por fin esta historia ya terminó
Dolores cambió su nombre por libertad
Escapando del cabrón que tu vida destrozó
Porque la vida es sólo un cuento que hay que vivir en el momento

Ay! Dolores, los palos en tu espalda
La tortura en tu mente
Ay! Dolores, con el silencio de la sociedad.

Pasión Vega

María se bebe las calles

María pensó que el amor era un mandamiento de dos,
y esperando el primer beso, se hace vieja ante el espejo. Y
limpia su llanto, maquilla sus heridas
y se le va la vida.

Recuerda la primera vez, que le juró que fue sin querer. Y en
los hijos que vivieron, prisioneros de su miedo, María soñaba
con ser la princesa,
de los cabellos de oro y la boca de fresa.

María se fue una mañana, María sin decir nada.
María ya no tiene miedo, María empieza de nuevo.
María yo te necesito, María escapó de sus gritos.
Se bebe las calles, María.

Ella nunca dice que no, es la esclava de su señor,
ella siempre lo perdona a sus pies sobre la lona.
Su patria es su casa, su mundo la cocina, y se le viene encima.

Un día dejó el corazón, abandonado en su colchón,
solo piensa en ver su cuerpo, ay, del quinto mandamiento. María no tiene color en la sangre,
María se apaga y no lo sabe nadie.

María se fue una mañana, María sin decir nada.
María ya no tiene miedo, María empieza de nuevo.
María yo te necesito, María escapó de sus gritos.
Se bebe las calles, María.

María se fue una mañana, María sin decir nada.
María ya no tiene miedo, María empieza de nuevo.
María yo te necesito, María escapó de sus gritos.
Se bebe las calles, María.

María pensó que el amor era un mandamiento de dos.

EFFECTO MARIPOSA **Es por ti (Vivo en vivo, 2007)**

Siento que te vas alejando
Me estas apartando a la soledad.
No debería amarte y dejarte marchar.
No entendería que fuera un error,
Todo mentira y que no hay solución.
Y es por eso que quiero más.
Yo que pensaba que todo sería
distinto.
Te abro la puerta de mi corazón.
Tan solo hay un paso del odio al amor.

Es por ti, que lloro alegría.
Es por ti, que todo daría.
Es por ti, que quiero quedarme a tu vera.
Es por ti, que duele la vida.
Es por ti, por ti moriría.
Es por ti, que todo merece la pena.

Aunque te esté suplicando,
Tú sigues pensando que ya se acabó.
Hay algo que cambie tu punto de vista.
No imaginaba una vida,
Sin nada y con nada me vuelvo a quedar.
Duele decirte que sí escuchando no.
Y yo que pensaba que todo sería distinto.
Te abro la puerta de mi corazón.
Ya no me digas que así es el amor.

Es por ti, que lloro alegría.
Es por ti, que todo daría.
Es por ti, que quiero quedarme a tu vera.
Es por ti, que duele la vida.
Es por ti, por ti moriría.
Es por ti, que todo merece la pena.

Yo me sentía la reina de tu corazón
Y resulta que no.
Este cuento acabó.
Entre mil maravillas

De todas hay una que quiero tener.
Es por eso que mi corazón
Lleva grabado tu nombre.

Es por ti, que lloro alegría.
Es por ti, que todo daría.
Es por ti, que quiero quedarme a tu vera.
Es por ti, que duele la vida.
Es por ti, por ti moriría.
Es por ti, que yo sin ti moriría,
La vida daría si es por ti.

MANU GUIX – Tiempo para creer

<http://www.xtec.es/~asarsane/Can27.htm>

Cada día es peor, no se puede aguantar
enciendes el televisor y te empieza a contar
que los que tienen poder no lo quieren perder
y no les parece importar cuantas vidas deban desaparecer

gente que quiere vivir y no puede comer
gente que puede vivir y no aprecia el placer
gente que busca tan solo una oportunidad
lejos de su país, de su gente y su ciudad

niños cogiendo un fusil aprendiendo a matar
alguien que por opinar sigue preso en nombre de la libertad
gente dispuesta a morir para que mueran más
es tiempo para creer, lo jodido es que ya no se sabe en qué

hombres que por amor matan a su mujer,
gente que pide un favor y que nunca lo sabrán agradecer
no sé porqué hay que luchar para vivir en paz
y cuesta trabajo pensar que algún día todo cambiará

nadie parece saber si hay una solución
para la humanidad, que se precipita a la autodestrucción
que alguien me diga cual es el camino a seguir
para volver a creer y que el mundo deje de sufrir

niños cogiendo un fusil aprendiendo a matar
alguien que por opinar sigue preso en nombre de la libertad
gente dispuesta a morir para que mueran mas
es tiempo para creer, lo jodido es que ya no se en qué
tiempo para creer....

CREED

Wash Away Those Years

She came calling
One early morning
She showed her crown of thorns
She whispered softly
To tell a story
About how she had been wronged
As she lay lifeless
He stole her innocence
And this is how she carried on
Well I guess she closed her eyes
And just imagined everything's alright
But she could not hide her tears
'Cause they were sent to wash away those years
They were sent to wash away those years
My anger's violent
But still I'm silent
When tragedy strikes at home
I know this decadence is shared by millions
Remember you're not alone
For we have crossed many oceans
And we labour in between
In life there are many quotients
And I hope I find the mean

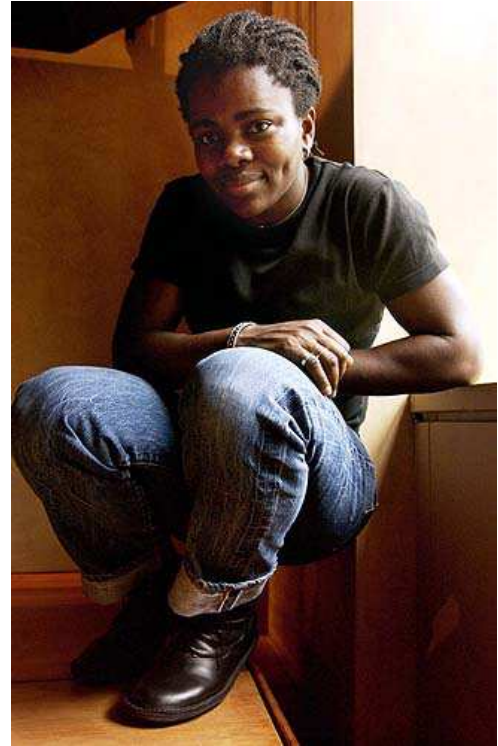

TRACEY CHAPMAN

Behind the wall

Last night I heard the screaming
Loud voices behind the wall
Another sleepless night for me
It won't do no good to call
The police always come late
If they ever come at all
And when they arrive
They say they can't interfere
With domestic affairs
Between a man and his wife
And as they walk out the door
The tears well up in her eyes
Last night I heard the screaming
Then a silence that chilled the soul
I prayed that I was dreaming
When I saw the ambulance in the road
And the policeman said
'I'm here to keep the peace
Will the crowd disperse
I think we all could use some sleep.

SUZANNE VEGA

Bad Wisdom

Mother the doctor knows something is wrong
Cause my body has strange information
He's looked in my eyes and knows I'm not a child
But he doesn't dare ask the right question
Mother my friends are no longer my friends
And the games we once played have no meaning
I've gone serious and shy and they can't figure why
So they've left me to my own daydreaming
What price to pay, For bad wisdom
What price to pay, For bad wisdom
Too young to know, Too much too soon
Bad wisdom, Bad wisdom
Mother you've taught me the laws are so fine
If I'm good that I will be protected
I've fallen through the crack and there's no getting back
And I'll never trust whoever gets elected
Mother your eyes have gone suddenly cold
And it wasn't what I was expecting
Once I did think that I'd find comfort there
And instead you've gone hard and sus-pecting
What price to pay...
Mother I'm cut at the root like a weed
Cause there's no one to hear my small story
Just like a woman who walks in the street
I will pay for my life with my body
What price to pay...

NICKLEBACK

Never Again

He's drunk again, it's time to fight
She must have done something wrong tonight
The living room becomes a boxing ring
It's time to run when you see him
Clenching his hands, She's just a woman
Never Again
I hear her scream, from down the hall
Amazing she can even talk at all
She cries to me, Go back to bed
I'm terrified that she'll wind up dead in his hands,
She's just a woman, Never Again
Been there before, but not like this
Seen it before, but not like this
Never before have I ever
Seen it this bad, She's just a woman
Never Again
Just tell the nurse, you slipped and fell
It starts to sting as it starts to swell
She looks at you, she wants the truth
It's right out there in the waiting room
With those hands
Lookin just as sweet as he can,
Never Again
Been there before, but not like this
Seen it before, but not like this
Never before have I ever
Seen it this bad, She's just a woman
Never Again

MELENDI
EL INFORME DEL FORENSE (SIN NOTICIAS DE HOLANDA)

Ella luchó, con todas sus fuerzas
Pero más luchó aquel cafre, pa abrirle la piernas.

Ella creyó, que nada era cierto
que todo era un engaño, que aquello era un infierno

y aquel hombre, el diablo, vestio de sufrimiento
empapao en descaro, cómplice del silencio

la enterraron en vida, en aquel puto antro
y lavó sus heridas en su propio llanto

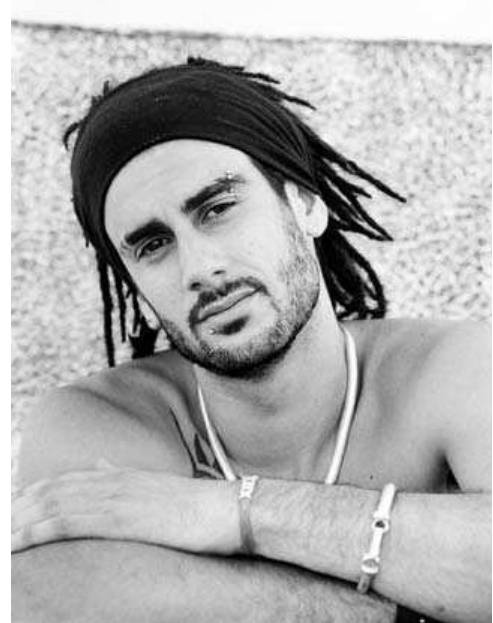
ESTRIBILLO
El informe del forense dice que no hay violación
que no hay prueba de que aquel hombre le bajara el pantalón
y el secreto de sumario ya cerró la investigación
porque encontraron pinchazos en el brazo...
Y el caballo la mató...

El confesó que lo había echo
y basaba su triste defensa
en que estaba muy puesto

Vera señor juez, si no hubo ensañamiento
la mate en el momento, en que desgarraba
Su piel con mis dedos,
su alma con miedo
si en la misma luna,
se oían sus lamentos
Yo no pude hacer nada,
si ella lo iba pidiendo
Y si en algo me ayuda,
diré que lo siento

ESTRIBILLO

Y el caballo la mató, el caballo la mató
Y el caballo la mató, el caballo la mató ...

BOB MARLEY
No woman no cry

No, woman, no cry;
 No, woman, no cry;
 No, woman, no cry;
 No, woman, no cry.

Said - said - said: I remember when we used to sit
 In the government yard in trenchtown,
 Oba - obaserving the ypocrites
 As they would mingle with the good people we meet.
 Good friends we have, oh, good friends weve lost
 Along the way.
 In this great future, you cant forget your past;
 So dry your tears, I seh.

No, woman, no cry;
 No, woman, no cry.
 ere, little darlin, dont shed no tears:
 No, woman, no cry.

Said - said - said: I remember when-a we used to sit
 In the government yard in trenchtown.
 And then georgie would make the fire lights,
 As it was logwood burnin through the nights.
 Then we would cook cornmeal porridge,
 Of which Ill share with you;
 My feet is my only carriage,
 So Ive got to push on through.
 But while Im gone, I mean:
 Everythings gonna be all right!
 Everythings gonna be all right!
 Everythings gonna be all right!
 Everythings gonna be all right!
 I said, everythings gonna be all right-a!
 Everythings gonna be all right!
 Everythings gonna be all right, now!
 Everythings gonna be all right!

So, woman, no cry;
 No - no, woman - woman, no cry.
 Woman, little sister, dont shed no tears;
 No, woman, no cry.

I remember when we used to sit
 In the government yard in trenchtown.
 And then georgie would make the fire lights,
 As it was logwood burnin through the nights.
 Then we would cook cornmeal porridge,

Of which Ill share with you;
 My feet is my only carriage,
 So Ive got to push on through.
 But while Im gone:

No, woman, no cry;
 No, woman, no cry.
 Woman, little darlin, say dont shed no tears;
 No, woman, no cry.

Eh! (little darlin, dont shed no tears!
 No, woman, no cry.
 Little sister, dont shed no tears!
 No, woman, no cry.)

**EL CHOJIN <http://es.youtube.com/watch?v=lzm7c9Gpkb4>
EL FINAL DEL CUENTO DE HADAS**

Sé que no le gusto a tus padres, pero ellos que saben,
no eres tan pequeña y yo no soy tan grande,
te he demostrado que te quiero durante este tiempo,
acepta mi anillo, cástate conmigo.

[Lydia] Es precioso, claro que acepto mi vida.

[El Chojin] Oh Me haces tan feliz, sé que eres mía,
estabas destinada a mí lo supe desde el primer día,
abrázame, comparte mi alegría.

Así comenzó el cuento de hadas,
ramos de flores, bombones, paseos y dulces miradas,
lo que opinen los demás no vale nada,
un hombre bueno mantiene a una mujer enamorada,
Los días pasan como en una fábula,
vestidos de novia, lista de boda, planes, nueva casa,
ella es la reina, ella es el ama,
ella le ama, ella le aguanta...

[Lydia] Quizás no deberías beber tanto...

[El Chojin] ¿Me estás llamando borracho?

[Lydia] No, no, claro

[El Chojin] Pues cállate mujer ¿eh?,
que yo sé bien lo que hago,
anda sube al coche y borra esa cara de inmediato.

[Lydia] Claro...

[El Chojin] Ella y él se casan,
el tiempo pasa, una llamada...

[Lydia] Mamá, ¡estoy embarazada!

[El Chojin] No hay mayor motivo para ser feliz que un niño,
él lo celebra saliendo con sus amigos.

[Lydia] Dónde has estado? Me tenías muy preocupada

[El Chojin] No empieces...

[Lydia] Porque no coges mis llamadas?

[El Chojin] No empieces!

[Lydia] Es que siempre me dejas sola en casa
y vuelves a las tantas, además,
hueles a colonia barata?

[El Chojin] ¡Calla!

[El Chojin]

El primer golpe fue el peor,
no tanto por el dolor como por el shock de la situación,
esa noche él duerme en el sofá, ella no duerme nada,
sueños rotos, lágrimas en la almohada...

[El Chojin y Lydia]

Quien iba a decir que sería así... El final del cuento de hadas
Todo iba bien hasta que llegó... El final del cuento de hadas

Nunca penso que podría pasar... El final del cuento de hadas
A otra ella le tocó vivir... El final del cuento de hadas

[El Chojin]

Perdóname por lo de ayer, no sé que paso,
Es que... no sé, es el estrés del trabajo,
el cansancio, estaba un poco borracho,
perdóname, lo siento, sabes que te amo...
tras unos días ella recuerda el tema,
como si fuera una lejana pesadilla,
pensó en contarlo a sus amigas, pero no lo entenderían,
además, son cosas de familia.

[Lydia] Él me quiere, esas cosas pasan,
y es verdad que a veces soy un poco bocazas...

[El Chojin] Nace el bebe, una pequeña preciosa,
pero él quería un niño y echa la culpa a su esposa...

[El Chojin] Lo haces todo mal, y estás gorda,
como pretendes que no me vaya con otras

[Lydia] Pero...

[El Chojin] Pero nada! Todo el día en casa acumulando grasas
y no eres capaz de tener la cena preparada?

[Lydia] Pero...

[El Chojin] Calla!

[Lydia] Pero...

[El Chojin] Calla! Mira ¡no me obligues a que lo haga!

[Lydia] Pero...

[El Chojin] Calla! Te avisé! Ahora habla! halba! habla! habla...

[EL Chojin]

Esta vez no se supo controlar,
ella acaba en el hospital,
tras tres días por fin escucha a sus amigas,
y denuncia a la policía su tortura.
La vida vuelve a sonreírle poco a poco,
ella y la niña rehacen sus vidas casi del todo,
un nuevo chico, un nuevo trabajo,
un nuevo futuro, en un nuevo barrio.
Pero el papel de un juez no es suficiente para detenerle a él,
y un día de vuelta al portal,
él la espera con un puñal, y le acuchilla, doce veces.
Fué el final del cuento de hadas,
un cuento real que se cuenta en cada ciudad, cada semana,
es la nueva plaga,
es el final del cuento de hadas...

[Lydia]

Quien iba a decir que sería así, el final del cuento de hadas
Todo iba bien hasta que llegó, el final del cuento de hadas
Nunca pensó que podría pasar, el final del cuento de hadas
A otra ella le tocó vivir, el final del cuento de hadas.

EL BEZEA –

Llegan

Estás en tu cuarto sola delante de esa pantalla aburrida y deprimida porque cada día te raya conectada en la red entretenida en lo que sea tus padres te gritan y esa mierda te marea.

Son las 12 de la noche ni siquiera te has dormido tumbada en la cama con te reparara el destino la calle, los libros, colegio, amigos momentos perdidos, cerveza con vino mezclado con problemas. Te miras

al espejo y nunca vas a estar conforme, te ves gorda, fea, asquerosa incluso deforme. Pasa todo el día pensando como hacer pa' remediarlo, incluso dejas de comer porque notas que estás cambiando las revistas dicen que hacer pa' ser perfecta las misma revistas que cuentan cual es la receta te comentan sin pudor como follar sin que hagas daño revistas dirigidas a niñas de 14 años es extraño verdad cuando deberían de ayudar a solucionar la anorexia y a erradicar la obesidad en lugar de eso solo sexo por sexo como un obseso solo un beso es el reflejo de un hecho sin más complejo.

Estríbillo

Llegan con las manos llenas, vomitan la cena vamos pa' ganar peso.

Llegan y con las manos llenas y en su casa problemas pero no encontraran la solución. (BIS)

Ella quiere a su familia pero nunca le hacen caso, ella quiere ser feliz pero vive bajo un ocaso, ella quiere a ese chico y solo piensa en un fracaso y solo encuentra soluciones a problemas en un vaso donde nada una vida de ataduras y mentiras chica tiene ilusiones solo espera su remidas ya son tantas decepciones con los chicos que ninguno merece la pena y piensa k les den por culo ya no piensa en tener novio solo quiere divertirse enrollarse con todos a si va a desinhibirse follar con quien sea mientras este bueno que importa y tomar precauciones tu para que so tonta? Tus amigas no te hablan pero no tiene importancia si drogándote en lavabos se olvidan las circunstancias un gramo por mamada y a si aumentarás la dosis sin darte cuenta d que te están convirtiendo en fósil

Estríbillo

Llegan con las manos llenas, vomitan la cena vamos pa' ganar peso.

Llegan y con las manos llenas y en su casa problemas pero no encontraran la solución. (BIS)

Mañana de resaca y con un cuerpo destrozado en tu cara las ojeras cubren tu rostro manchado un fuerte dolor de cabeza te provoca angustia y de repente tu padre te levanta de una ostia hija de puta porque no has dormido en casa esta noche vístete y cúbrete el cuerpo desnudo en el coche sal de ese coche coño salte de una puta vez puta le repite puta dice zorra agáchate su padre la viola mientras ella intenta escapar es demasiado tarde ya solo le queda lamentar papa porque joder papa porque me haces esto gritándole a ese cerdo pero de que sirve el lamento tumbada en el suelo no respiras ni pronuncias asustada no tienes cojones a poner denuncias sabes que nada se ha acabado y ahora empieza su tortura y 9 meses después nacerá esa criatura....

MANU CHAO - ME LLAMAN CALLE (LA RADIOLINA)

Me llaman calle,
pisando baldosas,
la revoltosa y tan perdida.
Me llaman calle,
calle de noche,
calle de día.
Me llaman calle,
hoy tan cansada,
hoy tan vacía,
como maquinita
por la gran ciudad.

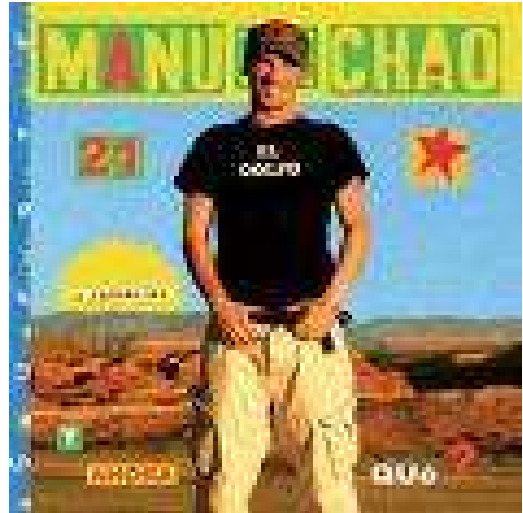
Me llaman calle,
me subo a tu coche,
me llaman calle de malegría.
calle dolida,
calle cansada de tanto amar.

Voy calle abajo,
voy calle arriba,
no me rebajo ni por la vida.
Me llaman calle y ese es mi orgullo,
yo sé que un día llegaré,
yo sé que un día vendrá mi suerte,
un día me vendrá a buscar
a la salida un hombre bueno
pa to la vida y sin pagar
mi corazón no es de alquiler.

Me llaman calle,
me llaman calle
calle sufrida,
calle tristeza de tanto amar.
Me llaman calle
calle más calle.

Me llaman calle
siempre atrevida
me llaman calle
de esquina a esquina.
Me llaman calle
bala perdida
asi me disparó la vida.
Me llaman calle
del desengaño
calle fracaso, calle perdida.

Me llaman calle
vas sin futuro

Me llaman calle
va sin salida
Me llaman calle
calle más calle
la que mujeres de la vida
suben pa bajo
bajan pa arriba
como maquinita por la gran ciudad.

Me llaman calle
me llaman calle
calle sufrida
calle tristeza de tanto amar
Me llaman calle
calle más calle.

Me llaman siempre
y a cualquier hora,
me llaman guapa
siempre a deshora,
me llaman puta
también princesa
me llaman calle sin nobleza.
Me llaman calle
calle sufrida,
calle perdida de tanto amar.

Me llaman calle
me llaman calle
calle sufrida
calle tristeza de tanto amar.

A la Puri, a la Carmen, Carolina, Bibiana,

Pereira, Marta, Marga,
Heidi, Marcela, Jenny, Tatiana, Rudy,
Mónica, María, María

Me llaman calle
me llaman calle
calle sufrida
calle tristeza de tanto amar.

Me llaman calle
me llaman calle
calle sufrida
calle tristeza de tanto amar.

Me llaman calle
me llaman calle
calle sufrida
calle tristeza de tanto amar...

LOQUILLO Y LOS TROGLODITAS

La mataré <http://www.youtube.com/watch?v=kW-2MZubshE>

Yo la sentaba en mi regazo,
enloquecía sólo a su contacto.
La he conservado en la memoria.
Tal como estaba.
Siempre a mi lado.
Nunca me juró su amor
lo creía eterno yo.
Y ella me sonreía y
miraba hacia el mar.

Me emborrachaba entre sus brazos
ella nunca bebía, ni la vi llorando,
yo hubiera muerto por su risa.
Hubiera sido su feliz esclavo.
Qué dolor sucio y traidor
me envenena el corazón.
Sé que ella nunca enloqueció.
Jamás perdió el control.

Quiero verla bailar entre los muertos,
la cintura morena que me volvió loco,
llevo un velo de sangre en la mirada,
y un deseo en el alma,
que jamás la encuentre.
Sólo quiero que una vez
algo la haga conmovér.
Que no la encuentre jamás
o sé que la mataré.
Por favor sólo quiero matarla.
A punta de navaja
Besándola una vez más.

(James Barrie, autor de Peter Pan) Cesk Freixas

El bosc de les fades queda lluny de la ciutat,
nimfes, follets i nans se la miren, -ai, pobres humans!-
Zona arreserada del terrible infecte urbà,
l'última fada encara juga sota el bosc de l'arç...

Ha mort un indigent, els blaus l'han apallissat,
l'alcalde, amb la mà dreta, com sempre ho ha negat...
-no hi ha hagut tortura, no hi ha hagut assassinat-,
és la seva feina la de matar immigrants.

Un brot incontrolat de SIDA acaba d'arribar,
les mosques, abans gent, van caient als hospitals...
-buides les arques, pressupost rebentat-
l'alcalde en roda de premsa: -s'ha de mirar per la ciutat-.

És novembre a la ciutat, les gotes sobre l'asfalt,
la Convenció Ambiental sota l'abocador incontrolat...
és la pluja àcida, ambient contaminat,
no queda cap riu amb un sol peix sense matar.

Mafalda es ven al carrer, a casa és maltractada,
a l'alcalde no li agrada, -s'ha de mirar per la ciutat-,
com la seva filla, ni tan sols se n'ha adonat,
a l'Avinguda de París, vuit hores i encara ha de robar...

Cada fada morta és un infant que no hi creu,
la civilització les va matant; tu segueix cantant...
L'últim crit ha deixat anar tota la passió,
queda l'esperança si encara es creu amb amb la il·lusió...

"Quan un nen diu que no creu en les fades, en cau morta una;
aquesta és la raó que en quedin tan poques".

Crim d'amor Pla, Albert

Crim d'amor

Ella deia que no m'estimava
i doncs què volia, què volia que fes?
senyor policia què volia que fes?
es feia l'estreta amb mi el seu marit
però es deixava sobar els pits
per qualsevol malparit
i doncs què vaig pensar
molt discretament
quina solució era
la que em convenia
la violaré per darrera vegada
i quan se'm passin les ganes
ansiaré assassinar-la
d'una forma impulsiva bèstia
i desesperada
serà ràpid però amb calma
perquè jo l'estimava
comprengui comissari
que és que ella m'excitava
que és que jo l'estimava
i és un crim d'amor
és un crim d'amor
sense mala intenció
i... li arrancaré els seus
mugrons de princesa
i amb la seva llengua
n'hi faré una infusió
li rebentaré el cap
li desgarraré el cony
i em faré una palla
sobre del seu cadàver
perquè ella m'excitava
comprenguin policies
que és que jo l'estimava

i és un crim d'amor
és un crim d'amor
sense mala intenció
però no em pegui més
senyor comissari
que em rebençarà el llavi
i no podré confessar
però de què se m'acusa?
però per què cony se'm jutja?
per ser una ànima dèbil,
o per ser un criminal?
si és que jo amb aquest crim
he escrit la meva innocència
la decència de l'home
sensible en decadència
la locura l'amnèsia
d'una bèstia ferida
ai que cruel és la llei
que dura és la justícia
si jo sols volia
espantar-la una mica
espantar-la ja estava
perquè ella m'excitava
perquè jo l'estimava
comprengui comissari,
comprenguin policies!
que és que jo l'estimava
que és que ella m'excitava.

"Violència de gènere: ningú n'està lliure". Proposta d'activitat a l'aula.

Material per al professorat

Objetius

- Adquirir consciència que la violència domèstica és una de les formes de violència més comunes i més desconegudes.
- Promoure l'empatia i l'autoestima per prendre partit contra la violència domèstica.
- Que l'alumnat adquireixi una actitud crítica vers les lletres de les cançons.

Material

- Lletres de les cançons proposades o altres cançons que coneguem i que tractin la violència domèstica.
- Fulls de paper.
- Llapis, pintura, ceres, revistes velles, cola (segons proposta escollida).

Temps 45 min. – 60 min.

Metodologia

1. Introduïu l'activitat escoltant la cançó i pregunteu el grup classe sobre aspectes generals:

- a- si els ha agradat
- b- si és "enganxosa"
- c- si els dóna ganes de ballar-la i cantar-la
- d- si la coneixen / si l'escolten sovint

2. Distribuiu l'alumnat en grups petits (4 com a mínim), equilibrats de noies i nois (si és possible). Cada grup ha de escollir una persona secretària que escriurà les opinions expressades pel grup i una portaveu que les exposarà oralment davant la resta de grups. Repartiu còpies de les lletres de les cançons. Podeu deixar que els grups triïn la cançó amb la qual volen treballar o bé decidir-la prèviament vosaltres.

3. Demaneu als grups que llegeixin atentament la lletra de la cançó.

PROPOSTES PER TREBALLAR LES CANÇONS

a- Opció A (1r cicle d'ESO): demaneu als grups:

- que redactin un resum de l'argument o contingut de la cançó;
- que facin un dibuix per il·lustrar la cançó i el resum fet;
- que triïn una frase-eslògan que expressi el missatge que creuen que transmet la cançó;
- un cop fets els passos anteriors, la persona portaveu amb l'ajuda d'altres membres del grup presentarà i exposarà el resum, il·lustració i eslògan que han confegit.
- un cop feta la presentació de tots els grups, es tornaran a reunir i cada grup valorarà (positivament i negativa) la feina realitzada per la resta de grups; aquesta valoració serà novament exposada per la persona portaveu i s'obrirà un espai de debat, si s'escau.

b- Opció B: repartiu el full amb preguntes guia, com ara

- Feu un resum de l'argument explicat a la lletra de la cançó
- Com s'explica la història:
 - o qui és el narrador o narradora?
 - o com s'explica la història (en primera, en segona o en tercera persona)?
- Quin tipus de dona maltractada apareix (característiques psicològiques i físiques, modus vivendi, estrat social, estat civil, etc.)
- Què tipus de maltractador apareix (característiques psicològiques i físiques, modus vivendi, estrat social, estat civil, etc.)
- Amb quin tipus d'imatges es descriu la violència? Escriu-les.
- La cançó conté un missatge final de denúncia?

c- Opció C (llengües estrangeres i altres):

- Es reparteix entre l'alumnat la lletra de la cançó amb alguns buits (paraules que no apareixen).
- Es fa una audició prèvia i se'ls demana que prediguin quin és el tema de la cançó a partir del vocabulari dominant.
- Se'ls demana que emplenin els buits mentre escolten la cançó, fent que s'adonin del significat i simbologia dels mots que falten.

d- Opció D (llengües estrangeres i altres):

- Es talla el text de la lletra en fraccions de dos versos.
- Es reparteixen els fragments resultants a l'alumnat (individualment o per parelles). Mentre escolten la cançó han de trobar l'ordre correcte dels fragments.

e- Opció E:

- Donar un full ple d'icones o imatges significatives (relacionades i no amb el tema i argument de la cançó).
- Sense repartir el text de la cançó, han d'escollar-la i encerclar les imatges que hi estiguin relacionades.
- Després, es comparen els resultats obtinguts i se'n fa una reflexió (tothom ha interpretat el mateix?): activitat oral.
- També es pot fer una segona audició i, cada cop que s'esmenta alguna de les imatges seleccionades, s'atura la cançó i es comenta.

f- Opció F:

Es reparteix entre l'alumnat la lletra de la cançó amb paraules-parany (incorrectes, mal col·locades, etc.). Es demana que identifiquin aquests paranys i restitueixin la paraula o l'ordre correcte.

g- Opció G:

Feu que l'alumnat (individualment o per grups) faci una dissertació / redacció a partir de les preguntes-guia següents:

- Quines són les formes de violència més habituals al teu barri / a la teva ciutat?
- I, en general, al teu país?
- Quins drets humans estan en joc?
- Quines creus que són les causes de la violència domèstica?
- Quins efectes tenen sobre els infants?
- Com es pot aturar o prevenir la violència domèstica?
- Què creus que podrien o haurien de fer: les autoritats, la comunitat local, les persones afectades, les amistats i el veïnat, etc.?

ALTRES RECURSOS:

1999: Gerri Gribi, música folk, compilà una llista de més de 100 cançons que parlen de violència domèstica i abús sexual (des de balades tradicionals fins música punk i pop). web: www.creativefolk.com.

Indicacions per als equips educatius

A l'hora de treballar aquest tema a l'aula (en gran grup), sigueu conscients de la susceptibilitat, l'anonimat i la privacitat (algunes de les persones participants poden tenir experiències personals de violència domèstica a casa o a la família). Deixeu clar que tothom ha de sentir-se lliure d'expressar només allò que estiguin disposats a compartir amb la resta del grup.

"Violència de gènere: ningú n'està lliure". Material per a l'alumnat. Opció B

Primera part. Amb tot el grup-classe.

Escolteu la cançó en silenci i amb atenció, ja que després haureu de respondre unes qüestions.

Segona part. En petits grups.

Ara us heu de reunir en petits grups mixtos de 3 o 4 persones. Trieu una persona que reculli per escrit tot el que es digui i una persona portaveu que exposi oralment les opinions del grup i llegeixi el que s'ha escrit. Ara, amb la lletra de la cançó al davant, l'heu de llegir defingudament i heu de constestar a les qüestions següents:

- Feu un resum de l'argument / història o contingut explicat a la lletra de la cançó.
- Com s'explica la història:
 - o qui és el narrador o narradora?
 - o com s'explica la història (en primera, en segona o en tercera persona)?
 - o Si el narrador o narradora és extern, valora quina actitud manté respecte allò que s'explica: només descriu la situació, fa una valoració (positiva o negativa) o pretén incidir en el comportament dels protagonistes i en el desenvolupament i desenllaç de la història?
- Quin tipus de persona maltractada apareix (sexe, característiques psicològiques i físiques, modus vivendi, estrat social, estat civil, etc.)?
- Creieu que aquest tipus de víctima respon a la realitat o és un estereotip?
- Qui tipus d'individu maltractador apareix (sexe, característiques psicològiques i físiques, modus vivendi, estrat social, estat civil, etc.)?
- Creieu que aquest tipus d'individu maltractador respon a la realitat o és un estereotip?
- Amb quin tipus d'imatges es descriu la violència? Escriviu-les.
- Creieu que la cançó conté un missatge final de denúncia?
- S'inclou alguna proposta de solució o sortida?
- Podríeu escriure una segona part de la cançó (com preveieu que continua la història)?
- Podríeu escriure un final alternatiu o diferent a aquell que la cançó descriu? Quin?

Un cop debatudes les diferents opinions dins del grup, recolliu per escrit la resposta que hagueu consensuat. En veu altra, cada portaveu llegirà i explicarà, si convé, aquestes respostes.

Tercera part. El debat.

Un cop escoltades totes les persones portaveus, us torneu a reunir amb el vostre grup i escriviu una opinió sobre les intervencions de cada un dels altres grups. Un cop escrites, s'expressen en veu alta i comença el debat.

Quarta part. El diari de classe.

Al final de l'activitat (o a casa), has d'escriure (de manera individual) en un full la teva experiència, explicant no tant allò que s'ha fet a classe, sinó com valores tu el desenvolupament de l'activitat: quines idees o opinions t'han impactat més, com ha estat la posada en comú de les opcions dins del petit grup, de quins temes t'has fet més conscient ara que abans, quines actituds o valors penses canviar a partir d'ara, després de l'activitat, etc.